

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

SKANDINAVISK VAPENRULLA

2000

PUBLICERINGSPRINCIPER

1. Skandinavisk Vapenrulla – SVR – skall främst vara ett forum för registrering och offentliggörande av såväl nyantagna som hävdvunna släktvapen tillhörande personer eller släkter bosatta i eller härstammande från de nordiska länderna.

Även vapen som föres av kommun, företag, organisation eller liknande kan publiceras om det är godtagbart ur heraldisk synpunkt.

SVR syftar dessutom till att öka intresset för heraldik och heraldisk konst, stimulera till släktforskning och stärka nordisk samhörighetskänsla.

Utgivaren av SVR är en stiftelse med samma namn. Stiftelsens ändamål är att ge ut SVR och även på andra sätt stödja nordisk heraldik. Vapenpublicering sker till självkostnadspris. Eventuellt överskott vid försäljning av SVR tillfaller stiftelsen att användas i enlighet med dennas syften.

2. Publicering av ett vapen skall grundas på data meddelade i ett av utgivaren fastställt och av uppgiftslämnaren ifyllt och beedigt formulär. SVRs redaktion avgör vilka uppgifter som skall publiceras och svarar för textens utformning.

3. Utgivaren garanterar med publiceringen ingen rättsverkan i form av prioritet, exklusiv vapenrätt eller annat slag av rättsligt skydd för föregiven vapenförare. Publiceringen innebär endast ett datum för offentliggörandet av att en person, släkt eller sammanslutning enligt egen uppgift de facto för visst vapen.

4. Utgivaren svarar icke för de meddelade uppgifternas riktighet i vidare mån än vad som kan kontrolleras i tillgängliga källor. Anspråk på adelskap, ordnar eller liknande värdigheter skall kunna dokumenteras av uppgiftslämnaren. Uppenbara felaktigheter publiceras ej och i tveksamma fall tillämpas stor restriktivitet.

5. Ej heller publiceras

a) nyantaget vapen som är identiskt med eller till förväxlingsbarhet snarligt vapen vartill annan vapenförare enligt utgivarens bedömning har bättre rätt;

b) vapen som strider mot gällande lag och förordning eller mot allmänt vedertagna heraldiska regler, såvida inte vapnet är offentliggjort tidigare och föres av gammal hävd.

STIFTELSEN SKANDINAVISK VAPENRULLA

Stiftelsen SVR ser som sin uppgift att utan vinstintresse trygga fortsatt utgivning av Skandinavisk Vapenrulla till lägsta möjliga kostnad för vapenansöknings- och övriga intressenter. Stiftelsen administreras av en redaktör. Den heraldiska sakkunskapen garanteras av redaktionen samt av ett heraldiskt råd, bestående av framstående skandinaviska heraldiker.

Heraldisk sakkunskap, strikta och orubbliga publiceringsprinciper är vägledande för arbetet. SVR vill samtidigt öka kunskapen om och bruket av heraldiska vapen i Norden samt verka för god heraldisk konst.

TORNBERGS SLÄKTFÖRENING

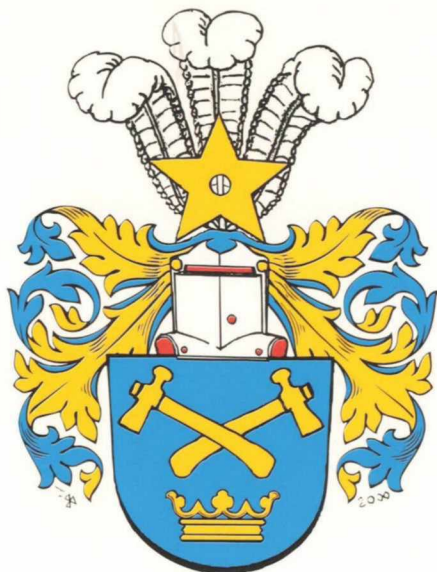
SVR 581/2000

SKÖLD: I rött fält en av en tandskura, med tre spetsar underifrån, bildad ginstam av guld. I det röda fältet en av vågskuror bildad bjälke av silver belagd med en svart spjutspets. Rött hjälmtycke fodrat med silver.

HJÄLMPRYDNAD: En svart spets krönt av ett kors av guld framför en sol av guld.

Vapnet är antaget år 1997 och infört i Finlands Heraldiska Förenings register under nr 779. Det förs i släkten sedan 1997 och anmäles härmed för Tornbergs Släktförening av kontaktpersonen i Sverige Ossian Tornberg, Haparanda. Släktens anfader Nicolai Ulipolitanus kom till Övertorneå 1605. Hans barn tog namnet Tornberg och Tornensis. Det blev grunden till den stora släkten med många präster i sina led. År 1991 bildades "Tornbergin Sukuseura RY" (Tornbergs Släktförening) i Kuusamo i östra Finland. Idag finns släktingar (t.o.m. 12:e generationen) och medlemmar i föreningen i Finland, Sverige, Norge, USA, England, Tyskland m.fl. länder. Tornensis är en samedominerad gren på Nordkalotten. Sköldinnehållet syftar på släktens utbredning i tre länder inom Nordkalott-området samt till Torn-ordets betydelse på forn-skandinaviska: "spjut". Torn-namnet har kommit från en spjutspetsformad holme i Torneälven och antyder släktens ursprung från Övertorneå (Ylitornio). Hjälmprydnadens kil och kors liknar ett kyrktorn och syftar på Övertorneå samt de förfäder som var präster.

LITTERATUR: Släktboken "Från Kautokeino ut i världen" omfattande ca 10 000 personer.

HVASS LAURSEN

SVR 582/2000

SKÖLD: I blått två korslagda hammare över en klöverbladskrona, allt av guld.

Blått hjälmtäcke fodrat med guld.

HJÄLMPRYDNAD: En femuddig sporrklinga av guld framför tre vita strutsplymer.

Vapnet är antaget år 2000 av direktör Eli Hvas Laursen, Hammarlunda, och får föras av familjen och avkomlingarna samt även användas som företagssymbol för Kaptensgården i Hammarlunda med verksamhet utvecklad ur smide och stenproduktion utvidgad till ett gediget köksinredningsföretag att skapa produkter och lösningar med bestående värde. Kaptensgården har under en rad år använt kronan som symbol och färgerna guld/blått. Hamrarna anspelar således dels på yrkestraditionen, dels på ortnamnet Hammarlunda. Kronan i skölden vill bevara företagets gamla logotype. Sporrklingan står dels för "vass" och anspelar på släktnamnet Hvas, dels för kapten (ryttare med sporrar). Strutsplymerna antyder företagets inriktning på det som är vackert, och på den mytologiska bilden av strutsen som kan äta järn och genom matsmältningen förädla metallen – ungefär som smederna med hammare vid städet. Vapenantagaren är född på Jylland i Danmark och kom som femåring till Sverige. Hustrun Åsa Charlotte är född i Ö Grevie i Skåne.

SIXTEN

SVR 583/2000

SKÖLD: I svart en genomgående blix av guld, formad som en uppifrån nedskjutande sicksacksträng med två spetsar åt dexter och två åt sinister, båda utgående till sköldens kant.

Svart hjälmtäcke fodrat med guld.

HJÄLMPRYDNAD: Två oxhorn delade av svart, guld och svart och däremellan: 1. ett klöverblad av guld (Joakim Sixtens släktgren), 2. en mungiga av guld (Fredrik Sixtens släktgren).

VALSPRÅK: Non quiesco (Jag slår mig inte till ro)

Vapnet är antaget år 1999 av bröderna, civilingenjör Joakim Sixten, Västra Frölunda, och musikdirektör Fredrik Sixten, Göteborg. Vapnet får, med en brisyr i hjälmprydnaden, föras av efterkommande till deras fader, prosten Sven Sixten. Släktens äldste kände stamfader Bengt är känd från 1600-talets början men torde vara född mot slutet av 1500-talet. Han brukade gården Katteskalla i Kinneveds socken, Vartofta härad, Västergötland. Sonen Per Bengtsson (f. före 1615) och dennes son Erik Persson (f. före 1657) brukade också denna gård. Eriks son Valentin Streng (f. omkr. 1676) var ryttare och korpral i Västgöta tremänningsregemente till häst. Han deltog 1710 i slaget vid Helsingborg och bosatte sig senare i Skattegården, Västarp i Brismene. Hans son Erik Valentinsson (f. omkr. 1724) var rusthållare på denna gård. Sonen Erik Eriksson (f. 1751) brukade gården Halsarp i Kinneved men bosatte sig senare i Kymbo. Sonen Sven Eriksson (f. 1794) brukade gården Kymboholm, Kymbo. Dennes son Johannes Svensson (f. 1832) var hemmansägare i Espås, Böne. Sonen nämndemannen Sven Johan Johansson (f. 1864) var hemmansägare i Backgården, Böne, släktgård på mödernet under 200 år. Han deltog 1919 i bondetåget i Stockholm. Sonen Sixten Johannes Johansson (f. 1893), kyrkoherde i Saleby, antog namnet Johannes Sixten. Sonen Sven Sixten (f. 1929) var kyrkoherde i Fristad och kontraktsprost i Ås kontrakt men är nu emeritus. Han har fem barn och bland dessa vapenantagarna.

WÄKTARE

SVR 584/2000

SKÖLD: I blått två korslagda, uppvända väktarlurar under sju stjärnor ordnade så att de bildar stjärnbilden Stora Björn, allt av guld.

Blått hjälmtäcke fodrat med guld.

HJÄLMPRYDNAD: En vakande trana i naturliga färger i lyftad högerklo hållande en nedvänd väktarlur av guld.

Vapnet antogs år 1964 av pol. mag. Björn Wäktare, Malmö, och får användas av efterkommande samt, efter differentiering, av brodern civ. ekon. Mats Wäktare och hans efterkommande. Det illustrerar familjenamnet genom lurarna och tranan, symbol för vaksamhet. Stjärnbilden kan bl.a. tolkas som en hänvisning till vapenantagarens dopnamn. Denne är numera, efter en karriär som företagsledare i England, bosatt dels där, dels i Monaco.

MESAN

SVR 585/2000

SKÖLD: I guld tre gröna blad av murgröna satta i trepass och utväxande från en röd ring. Grönt hjälmfodrat med guld.

HJÄLMPRYDNAD: Ett uppstigande lejon av guld med röd bevärning hållande en grön kvist av murgröna.

Vapnet är antaget år 1999 på initiativ av leg. tandläkaren Kennet Mesan, Falsterbo, och får föras av familjen och efterkommande med släktnamnet. Släkten härstammar ursprungligen från Blekinge, där man bland annat varit båtsmän. Under 1900-talet har familjemedlemmarna varit bosatta i Skåne. Vapeninnehållet syftar på familjens stora intresse, såväl yrkesmässigt som under fritid, för djur och natur.

RISBECKER

SVR 586/2000

SKÖLD: I blått fält ett stolpvis ställt ospänt armborst (knappharka) av guld och däröver en av en vågskura bildad ginstam av guld belagd med fyra bjälkvis ordnade röda rosor. Blått hjälmträcke fodrat med guld.

HJÄLMPRYDNAD: En merkuriusstav av guld med röda ormar mellan två blåvingar med vingpennor av guld.

VALSPRÅK: Aut viam inveniam aut faciam ("Där viljan finns, där finns lösningen")

Vapnet är antaget år 1999 av bröderna, inköpschef Björn Risbecker, Stockholm, generalkonsul Jan Risbecker, Stockholm, direktör Tomas Risbecker, Lidingö, samt distriktschef Christer Risbecker, Gävle, och får även föras av deras efterkommande, vilka tillsammans utgör den samlade släkten Risbecker. Släktnamnet, som antogs av bröderna 1968, är upptaget efter den skånsk-värmländska släkten Risbeck. Brödernas morfars mor, Sigrid Lindqvist, född Risbeck, var den sista agnatiska medlemmen av denna släkt då hon avled 1914. Brödernas fädernesläkt har tidigare burit släktnamnen Gränstedt och Sandberg. Generationer av handelsmän symboliseras av merkuriusstaven. Vågskuran syftar på släktnamnets slutled, rosornas fyrtal på de fyra namn- och vapentagande bröderna samt armborstet, knappharkan, på deras småländska fädernesläkt. En ensam knappharka utgör den äldsta kända landskapsvapenbild för Småland. Harkan i släktvapnet är utformad med ledning av framställningen av detta allmogevapen i Margareta Grips bok från 1570–86. Valspråket, som kan översättas "Där viljan finns, där finns lösningen", har använts i släkten sedan 1800-talets slut, då vapenantagarnas farfar upptog det som sitt personliga motto.

LITTERATUR: Svenska Släktkalendern 1987 resp 1992 (släkten Risbecker), 1967 resp 1995 (den halländska släkten Lindqvist från Morup); Ivar Schell: De svenska landskapens vapen under 1500-talet, i Meddelanden från Riksheraldikerämbetet IX, 1940.

LEKHOLM

SVR 587/2000

SKÖLD: I blått fält ett andreskors av guld i de tre övre korsvinklarna åtföljt av hästskor av silver med utåtvända skänklar och i den nedre korsvinkeln av en ring av silver.

Blått hjälmtycke fodrat med guld och silver.

HJÄLMPRYDNAD: Två uppskjutande blåklädda underarmar med hand av silver hållande korslagda värjor av guld med blå fästen.

VALSPRÅK: För framtiden i nuet

Vapnet är antaget år 1999 av förste museiintendenten, fil. lic., R.N.O. Carl Gustaf Lekholm, Bjärred, och får föras av agnatiska efterkommande till Anders Fredrik Lekholm, den förste bäraren av släktnamnet. Kognatiska avkomlingar till denne bärande släktnamnet får föra vapnet med brisyr. Släktens äldste kände stamfader Jon Persson blev 1696 genom gifte skattebonde i Husön, Norrbyås socken i Närke. Sonen Per Jonsson (1698–1755) blev bonde och dennes son Anders Persson Sörman (1727–1779) indelt soldat i samma socken. Dennes son Anders (1757–1821) blev soldat under namnet Natt. Hans son Anders Andersson Ringqvist (1783–1848) brukade Leketorps gård utanför Örebro efter vilken sonen, bysmeden Anders Fredrik (1810–1839) i Hovsta by, upptog namnet Lekholm 1836. Dennes sons son, vapenantagaren, har varit chef för tekniska museet och sjöfartsmuseet i Malmö och för Malmö kultur- och stadshistoriska museum samt slottskommandant på Malmöhus slott. Andreskorsen har som bomärke använts i släkten Lekholm, bl.a. inskuret i en bevarad träskål. Andreskorsen syftar även på det återkommande namnet Anders och krysstrukturen med märken i korsvinklarna på Närke landskapsvapen och rötterna i detta landskap. Hästskorna symboliserar smedycket och ringen namnet Ringqvist. Hjälmprydnaden minner om soldaterna i släktens tidigare led.

HÖGBERG

SVR 588/2000

SKÖLD: Kvadrerad i rött och silver med tre korslagda svärd, varav det mittersta med spetsen uppåt, allt i motsatta tinkturer.

Rött hjälmtäcke fodrat med silver och med hjälmbindel i rött och silver.

HJÄLMPRYDNAD: Tre sädesax av silver med röda strån.

Vapnet är antaget år 1999 på initiativ av kyrkoherde Jerry L Högberg, Flen, och brodern Olof Högberg för familjen samt får föras av alla härstammande från vapenantagarnas fader Gösta Gereon Högberg (1929–1967) som bär släktnamnet. Via denne är släkten kognatiska avkomlingar till Svinfotsläkten, Blixsläkten och Skankeätten i Jämtland. Tidigare har några medlemmar av Skankeätten fört ett vapen bestående av tre korslagda svärd med det mittersta med spetsen uppåt, vilket vapen ligger till grund för vapen Högberg.

KÄLLOR: Födelse- och dödböcker för Stockholm och Hammerdal (Z); HSH; Roger de Robelin: "Skankeätten"; Thomas Norum: "Slekten Blix fra Jemtland".

SKANDINAVISK VAPENRULLA

CIBRI

SVR 589/2000

SKÖLD: Delad i rött vari en uppstigande häst med grimma åtföljd dexter av en sporrklinga, allt av silver, och silver vari tre gröna sädesax bjälkvis.

Grönt hjälmtäcke fodrat med silver.

HJÄLMPRYDNAD: En uppstigande häst av silver med röd grimma.

Vapnet är antaget år 1999 av Peter Cibri, Malmö, för sig och framtida avkomlingar. Det får även föras av hans föräldrar Gizella och Ferenc Cibri, vilka år 1970 inkom till Sverige från Jugoslavien. Föräldrarna är båda av ungersk härstamning från Vojvodina, som tidigare tillhört Ungern. Faderns familj är av ungersk militärsläkt. Moderns familj var lantbrukare och mormoderns släkt har judisk härstamning. Den ungerska flaggans färger utgör vapnets tinkturer. Hästen får symbolisera såväl militärtradition som jordbruk bland anorna.

BORGSTRÖM

SVR 590/2000

SKÖLD: I silver en svart balansvåg över en sänkt röd bjälke bildad överst av en tinnskura och nederst av en vågskura.

Rött hjälmtycke fodrat med silver.

HJÄLMPRYDNAD: Mellan två svarta oxhorn ett rött lejonansikte.

Vapnet är antaget år 2000 av ingenjör Cenny Borgström, Staffanstorp i Skåne. Vapnet får även föras av sönerna Mattias Borgström och Anders Brink, den sistnämnde, som antagit sitt efternamn från moderns släkt, med differentiering. Bjälkens utformning alluderar på släktnamnet. Balansvågen syftar på vapenantagarens tekniska intressen samt på det faktum att han är född i vågens tecken, men även på handlare och handelsmän i slakten. Lejonhuvudet är, med tinktur- och positionsförändring, taget från Staffanstorps kommunvapen medan oxhornen syftar på släktnor bland bönder i nordöstra Skåne.

LÖNNE

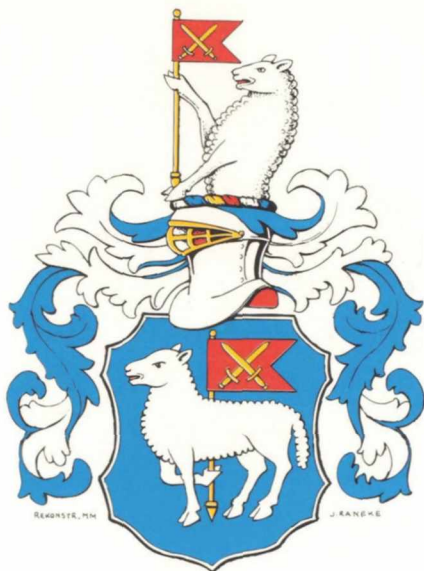
SVR 591/2000

SKÖLD: Delad i guld, vari tre röda rågax, stolpvis i bjälke, och rött, vari ett lönnlöv av guld.

Rött hjälmtäcke fodrat med guld.

HJÄLMPRYDNAD: Ett rött lönnlöv framför tre rågax av guld.

Vapnet är antaget den 10 juni 2000 av civ.ekon. Christian Lönn, Malmö, och hans hustru Karin, född Rugsveen, som då ingick äktenskap. Lönnlövet syftar på släktnamnet. De tre rågaxen är hämtade från Karins släktvapen Irgens-Rugsveen, SVR 150/70. Vapnet är utformat av Karins morbror, Christer Bökwall, såsom bröllopsgåva.

LEMBKE

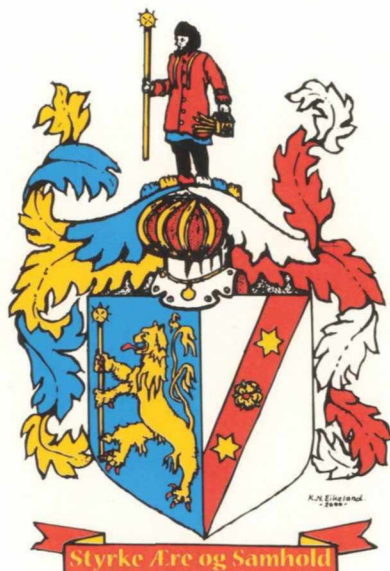
SVR 592/2000

SKÖLD: I blått ett lamm av silver med höger fot hållande en stång med en röd tvåflikig fana med två korslagda svärd av guld.

Blått hjälmtäcke fodrat med silver och hjälmbindel i silver, blått, guld, rött, silver och blått.

HJÄLMPRYDNAD: Sköldens lamm uppstigande och hållande fanan.

Släkten Lembke kan genom stadens Barth i Pommern arkiv följas tillbaka till år 1461, i vilken stad släktens medlemmar omnämns som bland annat åldermän, rådmän och borgmästare. Den, vilken först förde vapnet, var medicine professorn och tillika rektorn för universitetet i Greifswald Johannes Lembke (1686–1746). Vapnet sitter i relief på hans gravkapell i Greifswalds domkyrka. En gren av släkten flyttade genom förenämnde Johannes Lembkes brorson Christian Lembke (1714–1757) från den dåvarande svenska provinsen Pommern till Ystad. Uppgifterna har år 2000 lämnats av Ivar Lembke, ägare till Källesjö gård vid Ystad.

DOBLOUG

SVR 593/2000

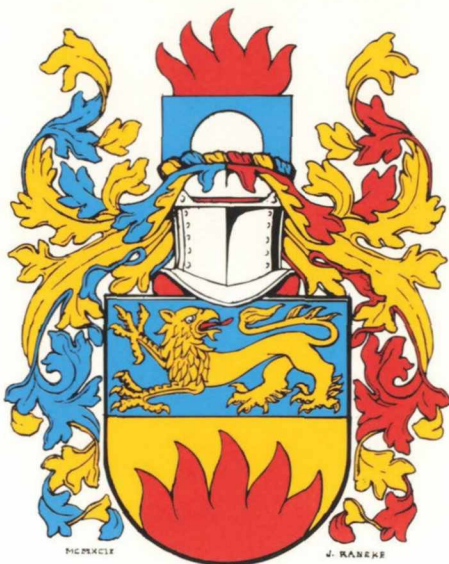
SKJOLD: Kløyvt skjold. Dexter: I blått en oppreist, rød bevæpnet løve med to haler holdende en opprettet vektorstang med morgenstjerne, alt guld. Sinister: I sølv en rød venstre skråbjelke belagt med en rose med grønne blad og røde støvdragere mellom to seks oddede stjerner, alt guld.

Hjelmdekke dexter blått foret med guld, sinister sølv foret med rødt og med vulst i blått, guld, rødt, sølv, blått og guld.

HJELMTEGN: En stående vektor i rød våpenfrakke og blå underkappe. Bukse og vektorlue i svart. Knapper, gradsbetegnelse på armer og stolper, alt guld. Holdende en opprettet vektorstang som i skjoldet i høyre hånd samt i venster hånd en tentd lykt med fire lysstråler, alt guld.

VALGSPRÅK: Styrke Ære og Samhold

Våpenet er tatt i 1999 av Christian Mikkel Dobloug (f. 1979), og skal kun kunne føres av direkte etterkommere av direktør Mikkel Dobloug Jr., født 11. august 1914 i ekteskap med Cecilie Dobloug, født Cleve den 17. desember 1910. Slekten har ført varierende våpen gjennom tidene. Nåværende våpen representerer en mindre justering av det våpen som i sin tid oppsto ved nevnte ekteskap mellom anmelderens farfar och farmor, født Cleve av meget gammel, tysk adel, utvandret til Norge (Bergen) fra Tyskland i midten av 1600 tallet. Dobloug familien kommer opprinnelig fra gården Deglum – endret til Dobloug omkring 1600 – formodentlig med røtter inn i den gamle norske lavadel, Furunes nær Hamar. En gren av familien kom til Christiania på midten av 1800 tallet og gjorde seg sterkt gjeldende innen byens forretningsliv. Direktør Mikkel Dobloug Sr. gjorde seg sterkt gjeldende i flaggsaken får å oppnå et rent norsk nasjonalflagg og fikk da tillnavnet "Flagg Dobloug". Våpenets hjelmtegn representerer en differensiering av den vektorlogo som så lenge ble nyttet av slektens firma. Våpenets tinkturer, skråstilt åpen hjelm og figurer representerer de samme som finnes i tidligere Dobloug respektive Cleve våpen.

MALMGREN

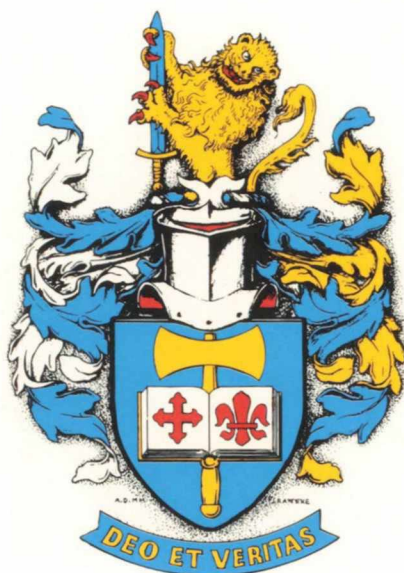
SVR 594/2000

SKÖLD: Delad i blått vari en gående tillbakaseende vinglös grip av guld och guld med fem uppkommande röda eldsflammar.

Blått och rött hjälmtäcke fodrat med guld och hjälmbindel i guld, blått, guld, rött, guld och blått.

HJÄLMPRYDNAD: En blå ässa från vilken uppkommer fem röda eldsflammar.

Vapnet är antaget år 1999 av företagsägaren Bengt Göran Malmgren, Åkarp, och får även föras av familjen och avkomlingar bärande släktnamnet. Släkten kommer från Österlen i Skåne, där Eric Andersson (f. 1794) var åbo (lantbrukare) i Valleberga i Ingelstads härad. Hans sonson Ola Månsson (f. 1871) upptog namnet Malmgren. En sonson till honom är vapenantagaren (f. 1943), som äger företaget BGM Klimatteknik AB i Åkarp med "rena rum" som försäljningsidé. Företaget har sin huvudsakliga verksamhet utomlands med huvudkontor i Hechingen, Sydtysskland. Kundunderlaget utgöres i huvudsak av företag inom livsmedels- och läkemedelsbranschen samt institutioner och forskningscentra som sysslar med optik, elektronik och medicinteknik.

MATTIASSON

SVR 595/2000

SKÖLD: I blått en öppen bok (bibel) av silver med tillägg på uppslaget dexter ett liljekors, sinister en lilja, allt rött. Boken är överlagd en dubbeleggad yxa stolpvis av guld, (S:t Mattias' attribut).

Blått hjälmtycke fodrat med silver och guld och hjälmbindel av silver, blått, guld, blått, silver och blått.

HJÄLMPRYDNAD: Ett uppstigande framåtseende lejon av guld med röd beväpning, hållande ett blått stolpvis ställt svärd med fäste av guld.

VALSPRÅK: Deo et veritas (Gud och sanningen)

Vapnet är antaget år 2000 av juris dr hc Mats Eugen Mattiasson, Göteborg, honorär generalkonsul för Togo i Sverige, och får även föras av familjen samt avkomlingar. Fadern Jens Mattiasson (d. 1999) var professor och modern Ingrid (d. 1980) adjunkt. Vapenantagaren är Ambassadeur itinérant för Togo, riddare av den Constantinska S:t Georgsorden (Neapel), kommandör av Oder du Mono (Togo) samt kommandör av S:t Lazarusorden (Malta).

von GOETZ

SVR 596/2000

SKÖLD: Kliven i rött vari en silverbefjädrad örnfot av guld (sinistervänd) och guld med en bjälkvis ställd svart avhuggen trädgren varifrån två uppväxande gröna lindblad på gröna stjälkar.

På skölden två hjälmar med adliga kronor. Dexter rött hjälmtäcke fodrat med silver. Sinister svart hjälmtäcke fodrat med guld.

HJÄLMPRYDNAD: Dexter hjälm: En störtad örnfot som i skölden. Sinister hjälm: Mellan två vesselhorn delade i svart och guld samt guld och svart en uppkommande svart björnram hållande en honungskupa av guld.

Vapnet fört sedan 1270-talet anmäles år 2000 av Bertil von Goetz, Göteborg. Den uradliga ätten från Märkisches Land, ursprungligen Reichsritterlich, är tidigast känd med Fredrik von Goetz 1279. Släktens ursprungliga vapen var en befjädrad örnfot av silver på ett rött fält. Enligt en "Wappensage" har vapnets andra fält tillkommit genom att en hovjägmästare von Goetz räddat kejsar Ferdinand I (1556–1564) till livet i en skog och som första föda efter uppvaknandet gett honom honung genom att överrätta en björnram hållande en honungsskiva. Då tog kejsaren två lindblad och sade: "Hädanefter skall det Goetzka vapnet även innehålla dessa lindblad."

Bröderna Bertil och Richard von Goetz och deras descendenter med namnet von Goetz äger rätt till vapen von Ronow und Bieberstein (SVR 597/2000) och den riksgrevliga titeln med dess prerogativ, detta utöver förandet av sitt eget vapen von Goetz.

KÄLLOR OCH LITTERATUR: Wien, Reichsarchif (akt Ronow); Akter återgivna i Historiae Hovoreae, Hof 1694; Armorial Général.

SKANDINAVISK VAPENRULLA

von RONOW und BIEBERSTEIN

SVR 597/2000

SKÖLD: Kvadrerad och belagd med hjärtsköld med i guld ett svart burgundiskt kors. Hjärtskölden krönt av kunglig krona. Fält 1: I silver en naturfärgad hjort gående på grön mark. Fält 2: I rött ett hjorthorn av guld med tre (en över två) kulor av guld under hornbågen. Fält 3: I rött tre lieblad av silver bjälkvis i stolpe med eggarna uppåt. Fält 4: I silver en naturfärgad stenbock med lyftat höger framben stående på ett naturfärgat treberg.

På skölden tre hjälmar varav den mellersta bär kunglig krona, de övriga grevliga. Dexter svart hjälmtäcke fodrat med guld. Mitten rött hjälmtäcke fodrat med guld. Sinister rött hjälmtäcke fodrat med silver.

HJÄLMPRYDNAD: Dexter hjälm: En med svärd beväpnad arm av silver med tillägg av guld. Mellersta hjälmen: En karp av silver på en röd kudde med tofsar av guld och däröver en naturell påfågelbuske med tio fjädrar (fem över fem). Sinister hjälm: Som i sköld-fält 2.

VALSPRÅK: Respice finem (Begrunda slutet)

Enligt Goldene Bulle av den 6 sept 1670 kungör den tyskromerske kejsaren Leopold I att han förlänat Johan Albrecht och Elisabeth von Ronow and Bieberstein och deras kognatiska ättlingar riksgrevlig rang och titel. Deras vapen är en förening av Ronow och Bieberstein. Vapnets hjärtsköld liksom mellersta hjälmen krönes av en kunglig krona. Familjenamnet kan komma att variera som t.ex. Howora, Krescinsky och von Goetz. I sistnämnda fall grundar sig arvet på giftermålet 10/9 1811 mellan Amalie Caroline Florentine von Ronow and Bieberstein (1792–1857) och Carl Friederich von Goetz (1785–1849), vilka har rätt till den riksgrevliga titeln med dess prerogativ. Det innefattar även dem som kan leda sin härstamning i rätt nedstigande led till detta par. Detta gäller bröderna Bertil och Richard von Goetz, Göteborg, och deras descendenter med namnet von Goetz (SVR 596/2000).

SVENBACK

SVR 598/2000

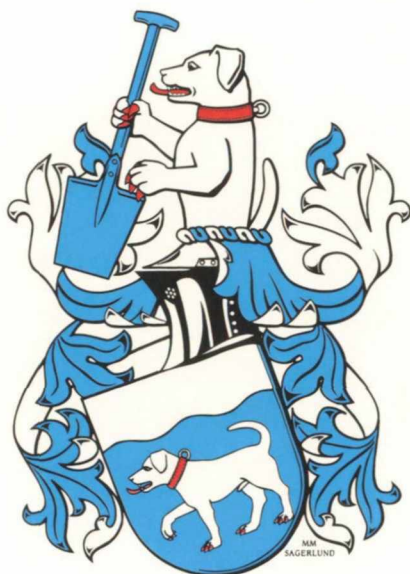
SKÖLD: I blått två i stolpe motställda genomgående halva ringar av guld.

Blått hjälmtäcke fodrat med guld.

HJÄLMPRYDNAD: Två blå vingar beströdda med bysantiner av guld.

Vapnet är antaget år 2000 av Ingemar Svenback, Helsingborg, och får även föras av efterkommande med släktnamnet. Släktens tidigast kände medlem är vapenantagarens farfars farfars far, Bengt Persson född 1747, bonde på Ringamåla gård i byn med samma namn belägen i Asarums socken i Blekinge. Vapenbilden, de halva ringarna, syftar på byns och gårdens första stavelse, vars innebörd (eventuellt mansnamnet Ring/Ringe) dock inte är helt klarlagd. Hjälmprydnadens bysantiner hänsyftar på socknens heliga källa, i vilken man fordom offrade mynt. Socknens vapen innehåller även bysantiner och knyter också an till offerkällan. Vapnets tinkturer blått och guld är samma som sockenvapnets och även landskapsvapnets.

SKANDINAVISK VAPENRULLA

RUR

SVR 599/2000

SKÖLD: I blått en gående hund av silver med röd beväpning och försedd med rött halsband med koppelring av silver. Däröver en genom en vågskura bildad ginstam av silver.

Blått hjälmtäcke fodrat med silver.

HJÄLMPRYDNAD: En uppstigande hund av silver med röd beväpning och försedd med rött halsband med koppelring av silver, som i höger framtass håller en nedåtriktad blå spade (tvärt avskuret blad och kryckskraft).

Vapnet är antaget år 1999 av arkivarie Bengt Rur, Norrtälje, och får även föras av samtliga ättlingar (inklusive adopterade linjer) med släktnamnet Rur till lokföraren Anders Svensson (1848–1915) och dennes hustru Karolina Andersdotter (1850–1936). Släktnamnet har fastställts 1907 av Kungl. Maj:ts befallningshavande i Malmöhus län. Vapnet illustrerar trohet och träget arbete samt härstamning från bönder och arbetsfolk. Vågskuran och den blå färgen syftar på Hanöbukten och Öresund i vilkas närhet såväl äldre som nutida generationer har varit bosatta. Det må noteras att ett flertal släktmedlemmar skriver sig "Ruhr" och en "Rur Nilsson".

LITTERATUR: Svenska Släktkalendern 2000.

HOËM

SVR 600/2000

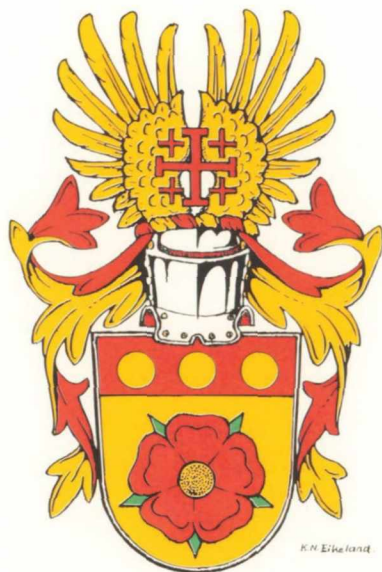
SKJOLD: Delt med et tindesnitt i gull og rødt, 1 felt: I gull en fem oddet stjerne i blått mellom to eikeblader i grønt vendt mot skjoldhjørnene. Felt 2: I rødt to vikingsverd krysslatt med sølv klinger samt håndtak og parrerplate i gull.

Rødt hjelmdekke foret med gull og med vulst i rødt og gull.

HJELMTEGN: Mellom to vesselhorn like delt i gull, rødt og gull, en ugle i gull og med rød bevæpning.

VALGSPRÅK: Visdom og uavhengighet

Våpenet er tatt i 1998 av brødrene, oberst Erling Hoëm, generalsekretær i FNVLF og professor, dr. philos. Anton Hoëm, (begge innehavere av H. M. Kongens fortjenstmedalje i gull) og kan føres av etterkommere av deres farfar, ordfører og lærer Anton Hoëm, født 1. februar 1859, død 10. oktober 1932 (Borgerdådsmed. sølv). Slekten har siden før 1400 tallet, i rettstigende, agnatisk linje, sittet som eiere av Hoëm gård i Eikesdal, Møre og Romsdal inntil 1925 og har vært våpenførende i over 500 år. Slekten har dype røtter innen sentrale ætter av norsk og skandinavisk adel. På kognatisk side føres også slektslinjene til norsk adel, spesielt innen området Sogn-Avaldsnes. Slekten har gjennom mange hundre år gjort seg sterkt gjeldende inne lokal- og fylkespolitikk, militærvesenet, forskning både på nasjonalt og internasjonalt plan, bl.a. innen pedagogikk, samt på en rekke andre felt av norsk samfundsliv. Hoëmvåpenets to eikeblad symboliserer den lange tilknytning til Hoëmgården i Eikesdal. Den blå stjerne (Nordstjernen) viser vei i den arktiske natt (brødrene vokste opp i Finnmark) og de to korslagte vikingsverd symboliserer ættens alder og sterke tilknytning til Norges forsvar gjennom generasjonene. Uglen med sin røde bevæpning representerer visdom, kunnskap, uavhengighet og overvåkenhet mens vesselhornene viser til de rike jakt- og fangstmulighetene samt den store frihet på slektseiendommens vidder og fjeld.

MICHALSEN (Ro)

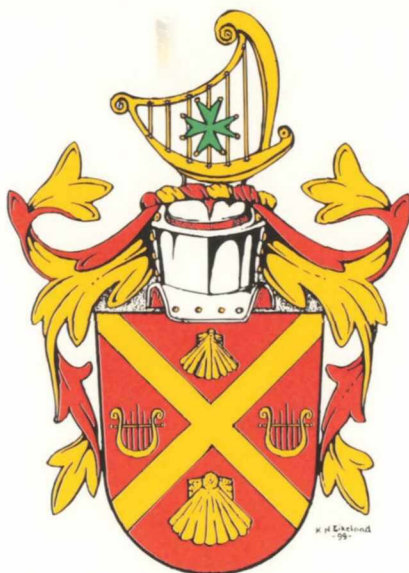
SVR 601/2000

SKJOLD: I guld under skjoldhode i rødt belagt med tre guldbyzantinere i bjelke, en rose i rødt og med fem blader i grønt samt støvdragere i guld.

Rødt hjelmdekke foret med guld og med vulst i rødt og guld.

HJELMTEGN: To vinger i guld belagde med et Jerusalemkors i rødt.

Våpenet er antatt i 1975 og anmeldt i 1999 av pensjonert Senior United Nations Officer, Chief United Nations Fieldservice Officer, Einar Johan Michalsen, R S:t O.O., Kristiansand S. Våpenet kan i framtiden føres av hans etterkommere. Da hans farfar Aanen, sønn av Mikal Ro flyttet fra Sør-Vest landet til Kristiansand tok han opp etternavnet Michalsen etter sin fars fornavn. Etternavnet Ro ble sløffet fra ca. 1850. Slekten har visse linjer langt tilbake i Sør-Vest Norge, og har i hovedsak vært beskjeftiget innen jordbruk og handel. Dette framgår også av våpenet idet de tre byzantinere (rundeller) i guld viser til økonomi og handel, mens rosen symboliserer jordbruk og skjønnhet. Det røde Jerusalemkors viser til Michalsens sterke engasjement bl.a. i forbindelse med FN's arbeide i Jerusalem, og de guldfargede vingene alle hans flyreiser i forbindelse med FN oppdrag siden 1950 i store deler av verden. Slekten er omtalt i lokal historisk litteratur.

HERVELIUS

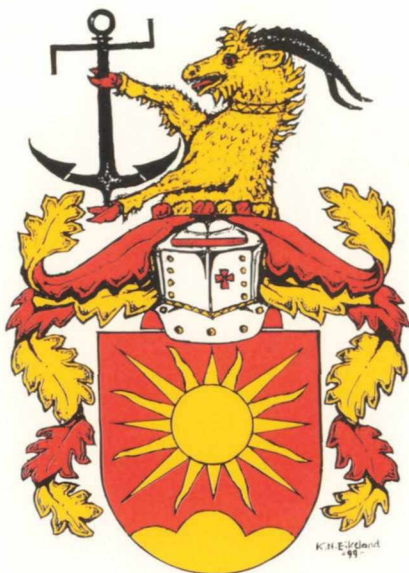
SVR 602/2000

SKJÖLD: I rött ett andreas kors och mellan korsarmarna två musselskal i stolpe och två lyror i bjälke, allt guld.

Rött hjälmtycke fodrat med guld och med hjälmbindel i rött och guld.

HJÄLMPRYDNAD: En harpa av guld över strängarna belagd med ett grönt johanniterkors med guldpärlor på de åtta spetsarna.

Vapnet är antaget år 1999 och anmält år 2000 av organisten och dirigenten Carl Hervelius, Malmö, och får föras av hans avkomlingar. Släkten är av gammalt sydsvenskt ursprung. Vapnets symbolik visar på anmälares starka intresse inom musik (lyran), kristendom (pilgrims musslan och andreas kors) och humanitärt arbete (johanniterkors). Det gröna johanniterkors med gyllene pärlor anger hans starka engagemang i den Militära och Hospitalära orden S:t Lazarus av Jerusalem, inom vilken han är riddare och kommandör med huvudansvar som hospitalit.

SOLBERG

SVR 603/2000

SKJOLD: I rødt en sol med seksten stråler over et treberg, alt guld.

Rødt hjelmdekke foret med guld og med vulst av rødt og guld.

HJELMTEGN: En halvt opprett steinbuk i guld med svarte horn og halsbånd i guld samt rød bevæpning holdende et svart, opprettet anker.

Slektsvåpenet er antatt i 1997 og anmeldt i 2000 av disponent Ole Solberg, Bergen, og kan føres av hans etterkommere i ekteskap med Katica T. Solberg. Det nåværende våpen er en videreføring av det våpen som i sin tid inntil ca 1950 ble ført av hans farfar, disponent Halfdan L. Solberg, Bergen. Våpenet er talende og viser direkte til slektsnavnet. Slekten kommer i hovedsak fra Hordaland og kan føre flere av sine slektslinjer tilbake til middelalderen. Den har meget dype og sterke røtter innen jordbruk, handel, håndverk og skipsfart. Steinbukken, som her er tatt som symbol for konsentrasjon og kraft gjennom standhaftighet bærer et godt forankret svart anker symboliserende en vesentlig del av slektens virksomhet de siste 150 årene spesielt. Det grønne Johanitter/Malteserkors på hjelmen symboliserer Den Militære og Hospitaler Orden St. Lazarus til Jerusalem hvor både Ole Solberg og hustru Katica Solberg er kommandører. Slekten er for øvrig omskrevet i diverse bygdebøker og andre publikasjoner fra sydvest Norge.

HOGBÄCK

SVR 604/2000

SKÖLD: I rött en av vågskuror bildad stolpe på vardera sidan åtföljd av ett sädesax allt silver.

Rött hjälmtäcke fodrat med silver.

HJÄLMPRYDNAD: En sjuuddig stjärna av silver med spets uppåt mellan två röda vingar.

Vapnet är antaget år 2000 av Claes E Hogbäck, Bjärred, och får även föras av dennes avkomlingar, vilka på mödernet härstammar från adliga ätterna nr 184 Silfversvärd (Västergötland), nr 240 Gyllensvärd (Småland) och nr 59 Hand samt Erik XIV:s dotter Virginea. Vapnets sjuuddiga stjärna anger vapenantagarens anknytning till danska ätten Gyldenstjerne, som av traditionen stammar från en Erik Langben, högsatt vid Aagaard på Jylland. Vingarna symboliserar intresset för aviatik, sädesaxen den danska tidens bondeanor i Skåne (cognatiska) och Blekinge (agnatiska). Vågskuran visar på det tredje elementet – vattnet – omgivande vapenantagarens födelseö Ven, men också på den utvidgade familjens insulära ursprung i Bohuslän samt danska och jämtländska strömningar.

REGISTER SVR 2000

Vapen	Reg.nr	Utfört av
Borgström	590	Christer Bökwall
Cibri	589	Tor Flensmarck
Dobloug	593	Kåre N Eikeland
von Goetz	596	Jan Raneke
Hervelius	602	Kåre N Eikeland
Hoëm	600	Kåre N Eikeland
Hogbäck	604	Jan Raneke
Hvass Laursen	582	Tor Flensmarck
Högberg	588	Davor Zovko
Lekholm	587	Magnus Bäckmark
Lembke	592	Jan Raneke
Lönne	591	Christer Bökwall
Malmgren	594	Jan Raneke
Mattiasson	595	Jan Raneke
Mesan	585	Jan Raneke
Michalsen (Ro)	601	Kåre N Eikeland
Risbecker	586	Magnus Bäckmark
von Ronow und Bieberstein	597	Jan Raneke
Rur	599	Vladimir A Sagerlund
Sixten	583	Jan Raneke
Solberg	603	Kåre N Eikeland
Svenback	598	Jan Raneke
Tornbergs släktförening	581	Reijo Helläkoski
Wäktare	584	Christer Bökwall

Skandinavisk Vapenrullas logotyp är ritad av Jan Raneke.

SKANDINAVISK VAPENRULLA

Redaktion

Tor Flensmarck (redaktör), Graagården i Vä
S-291 65 Kristianstad [tfn/fax +46 (0)44-24 48 85]

Christer Bökwall, Oxgränd 12, S-239 42 Falsterbo [tfn +46 (0)40-47 05 45]

Jan Raneke, Box 46, S-234 21 Lomma [tfn +46 (0)40-41 28 89]

Heraldiskt råd

Nils G Bartholdy, Dalgas Boulevard 63, 2. th., DK-2000 Frederiksberg [tfn +45 38 88 44 23]

Tom C Bergroth, Slottsgatan 33 D. 54, SF-20100 Åbo [tfn +358 2 2314865]

Kåre Norwald Eikeland, Langkroken 17 B, N-1360 Nesbru [tfn +47 66 845028]

Kolbjørn Ekkje, N-5550 Sveio [tfn +47 53 74 13 30]

Bengt Olof Kälde, Norrtäljegatan 9 A, S-753 27 Uppsala [tfn +46 (0)18-12 10 94]

Davor Zovko, V. Åsgatan 25, S-632 25 Eskilstuna [tfn +46 (0)16-51 13 04]

Utgivare

STIFTELSEN SKANDINAVISK VAPENRULLA

ISSN 0284-1517

Bloms i Lund Tryckeri AB, Lund 2001

FLENSMARCK
1718-2001

MonitorFörlaget

